Czasopismo Koła Zarządzania Projektami SOLVER

PM NEWS

Modele zarządzania projektami w praktyce

Wydanie 9
Luty 2017

Karma Wraca - Zwolnieni z Teorii

Macierz Eisenhowera - ustal swoje priorytety

PM NEWS

CZASOPISMO KOŁA ZARZĄDZANIA PROJEKTAMI SOLVER

Nakład: 150 sztuk

www.facebook.com/pmnews.polsl

pm.polsl@gmail.com (w tytule PM NEWS)

REDAKTOR NACZELNY
mgr inż. Radosław Lubera

ZASTĘPCA REDAKTORA NACZELNEGO
mgr Paulina Major

SKŁAD REDAKCJI
Marta Zdunek
Mariusz Dajczak

GOŚCINNIE W WYDANIU
mgr inż. Mateusz Trzeciak
mgr Anna Horzela
mgr Katarzyna Budzianowska
mgr Mateusz Witański
mgr Filip Liebert

OPIEKA MERYTORYCZNA
dr inż. Karolina Wielicka-Gańczarczyk

WSPÓŁPRACA

Koło Zarządzania Projektami SOLVER

Wydział Organizacji i Zarządzania

Politechnika Śląska

CO W NUMERZE

Kompendium PMa. Modele zarządzania zespołem w zarządzaniu projektami.....2-5

Jakie modele zarządzania projektami są najczęściej stosowane? Czy wybór takiego modelu zależy od typu/rodzaju projektu? Czy w takich strukturach ma znaczenie rola coacha biznesowego? Sprawdź wyniki badań!

Product Roadmap - domena Scruma.....6-7

W czym tkwi siła metodyk lekkich, przede wszystkim Scruma? Gdzie znajduje się przewaga zwinnego zarządzania projektem nad metodami tradycyjnymi? Product Roadmap - czy jest odpowiedzią na te pytania?

Karma Wraca.....8

Z jakiej teorii zwalniają Zwolnieni z Teorii? Czym jest Olimpiada realizowana przez Social Wolves? Czym zajmowało się nasze koło w poprzedniej edycji? Co zamierzamy zrobić w tym roku?

Projekty w ujęciu historycznym.....9

Od kiedy realizowano projekty? Okazuje się, że już w czasach starożytnych posiadano wiedzę o zarządzaniu przedsięwzięciem! W artykule przedstawiono krótki zarys historyczny rozwoju nauk z obszaru zarządzania projektami.

Narzędzia PMa. Wrike.....10-11

Program do zarządzania projektem, który jest aktualnie jednym z najczęściej użytkowanych przez specjalistów z branży Project Management. Sprawdź, jakie daje możliwości i jak możesz użyć go dla swoich potrzeb.

Projekt społecznie odpowiedzialny.....12-13

CSR może być sposobem na prowadzenie biznesu. W artykule dowiesz się, jak ważna jest społeczna odpowiedzialność w realizacji projektu oraz jak nie zaszkodzić reputacji firmy.

zOrganizuj się. Macierz Eisenhowera - zarządzanie zadaniami w czasie.....14

Często zdarza się, że w nadmiarze obowiązków nie wyrabiasz się z wykonywaniem zadań lub przekraczasz terminy ich realizacji? W tym artykule poznasz Macierz Eisenhowera, za pomocą której wyłonisz zadania pilne i ważne oraz te, których realizację możesz przesunąć w czasie lub komuś wydelegować.

Terytorium Wiedzy. Śląskie stowarzyszenia branżowe zarządzania projektami.....15

Zastanawiałeś się kiedyś gdzie możesz poszerzać swoją wiedzę odnośnie zarządzania projektami i jednocześnie poznać ludzi z branży oraz porozmawiać z nimi na nurtujące Cię tematy? W artykule przedstawiona została idea spotkań regionalnych grup zarządzania projektami.

Strefa rozrywki.....16

Dłuży Ci się wykład albo nie wiesz co ze sobą począć na okienku? W Strefie rozrywki znajdziesz sposób na nudę.

Słowo wstępu

Szanowni Czytelnicy!

Przed Wami dziewiąty numer PM NEWS, gdzie z przyjemnością przekazujemy kolejną solidną dawkę wiedzy o zarządzaniu projektami. Wydanie to jest też szczególne, ponieważ możemy Was zaprosić na II edycję Konferencji Naukowej PM NIGHTS – Myśl projektowo, która odbędzie się w siedzibie Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach, 20-21 kwietnia 2017 roku. Jest to największa studencka inicjatywa w dziedzinie zarządzania projektami na Śląsku, którą tworzymy My – członkowie Koła Zarządzania Projektami SOLVER. W numerze znajdziecie najważniejsze informacje dotyczące tego wydarzenia, na które jeszcze raz gorąco zapraszamy!
W niniejszym wydaniu oferujemy Wam różnorodną tematykę: Filip Liebert przedstawia od kiedy tak naprawdę zaczęto realizować projekty, Mateusz Trzeciak prezentuje wyniki swoich badań, które dotyczą modeli zarządzania projektami oraz roli coacha biznesowego w ich strukturach. W wydaniu pojawia się również artykuł Mateusza Witańskiego nawiązujący do metodyki SCRUM, która stanowi element zwinnego podejścia do zarządzania projektami. Dzięki artykułom Radosława Lubery i Pauliny Major poznacie wzmianki, które stosowane są przez profesjonalne zespoły projektowe. Dowiecie się między innymi jak zarządzać zadaniami w czasie – Paulina Major przedstawiła ciekawą metodę jak nie przekraczać deadline'ów. Anna Horzela opisuje na czym polegają projekty społecznie odpowiedzialne. Dzięki Katarzynie Budzianowskiej dowiecie się jak i gdzie można realizować projekty społeczne oraz na czym polega nowa inicjatywa Koła Zarządzania Projektami SOLVER - „Karma Wraca". W Terytorium Wiedzy znajdziecie artykuł, dzięki któremu poznacie idee spotkań regionalnych grup zarządzania projektami. W strefie rozrywki jak zawsze nie zabraknie pozytywnych „wróżb", które dodadzą otuchy studentom zmagającym się z sesją! Trzymamy kciuki za pozytywne wyniki egzaminów.
Przekazując w Wasze ręce 9 wydanie PM NEWS, mamy nadzieję, że czytając je poszerzycie swoją wiedzę na temat zarządzania projektami oraz zainteresujecie się możliwościami rozwoju jakie dają: projekty społeczne, spotkania grup regionalnych o tematyce projektów oraz Konferencja Naukowa PM NIGHTS 2017.

Radosław Lubera - Redaktor Naczelny
Paulina Major – Zastępca Redaktora Naczelnego

KOMPENDIUM PMa

MODELE ZARZĄDZANIA ZESPOŁEM W ZARZĄDZANIU PROJEKTAMI

mgr inż. TRZECIAK Mateusz

„Realizacja projektów stawia najczęściej wyższe wymagania pracownikom w porównaniu z tymi, które muszą być spełnione w przypadku powtarzalnej działalności. Stąd też w zarządzaniu projektami problematyka tworzenia i kierowania zespołami zadaniowymi nabiera kluczowego znaczenia…" (Skalik, 2009). W literaturze można wyróżnić szereg modeli struktur zespołów projektowych, jednak zwykle wskazuje się na cztery klasyczne (podstawowe):

- struktura chirurgiczna - nazywana również modelem naczelnego programisty zakłada, że fundamentem zespołu są tak zwani „chirurdzy" działający w warunkach umożliwiających im: maksymalną koncentrację na istocie pracy oraz uwolnienie od ewentualnych obowiązków technicznych i administracyjnych projektu. W strukturze „chirurgiem" jest osoba (kierownik) o specjalistycznych (branżowych) umiejętnościach oraz typie przywódczym, gdyż od niej zależy powodzenie projektu. Struktura często wykorzystywana jest w projektach dotyczących tworzenia aplikacji komputerowych,

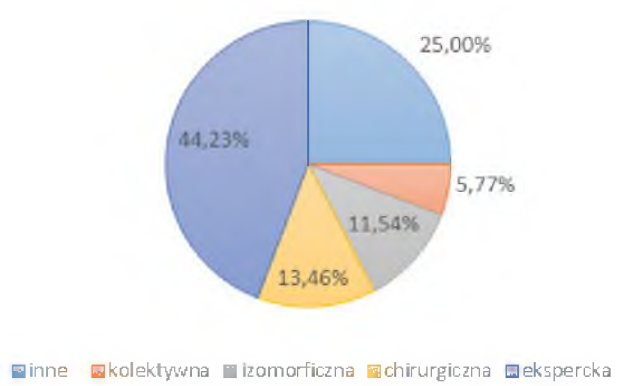

Rys. 1. Procentowy rozkład wykorzystywania klasycznych struktur zarządzania.

- struktura ekspercka - jest odpowiednikiem struktury macierzowej organizacji. W wyniku tej struktury członkowie zespołu (eksperci) zajmują się zadaniami związanymi z konkretną ich specjalizacją, natomiast kierownik projektu jest koordynatorem całej pracy. Struktury eksperckie cechują się efektywnym wykorzystaniem członków zespołu oraz ich dużą samodzielnością, jednakże obarczone są także problemami charakterystycznymi dla zarządzania macierzowego (niejasny podział obowiązków i odpowiedzialności),
- struktura izomorficzna - jest strukturą zespołu projektowego odzwierciedlającą strukturę produktu (efektu końcowego projektu), który jest przedmiotem realizacji projektu. Wydajność zespołu projektowego działającego w oparciu o tę strukturę jest wysoka dla projektów, w których etapy realizacji końcowego produktu są niezależne od siebie. W strukturze izomorficznej występuje podporządkowanie liniowe, a tym samym jasny podział zadań i odpowiedzialności. Głównym zadaniem kierownika projektu jest koordynacja pracy zespołu, w taki sposób, aby poszczególne części składowe projektu złożyły się na produkt końcowy. Struktury izomorficzne wykorzystuje się w projektach o stosunkowo niewielkim zakresie złożoności i rozmiarze ze względu na możliwość wykonywania jego poszczególnych części oddzielnie,
- struktura kolektywna - jest strukturą zespołu projektowego bez kierownika projektu. Skłania to członków zespołu do intensywnej komunikacji oraz współpracy między sobą. Zakłada, że przez cały czas trwania projektu członkowie zespołu muszą pozostawać w kontakcie, gdyż wszystkie

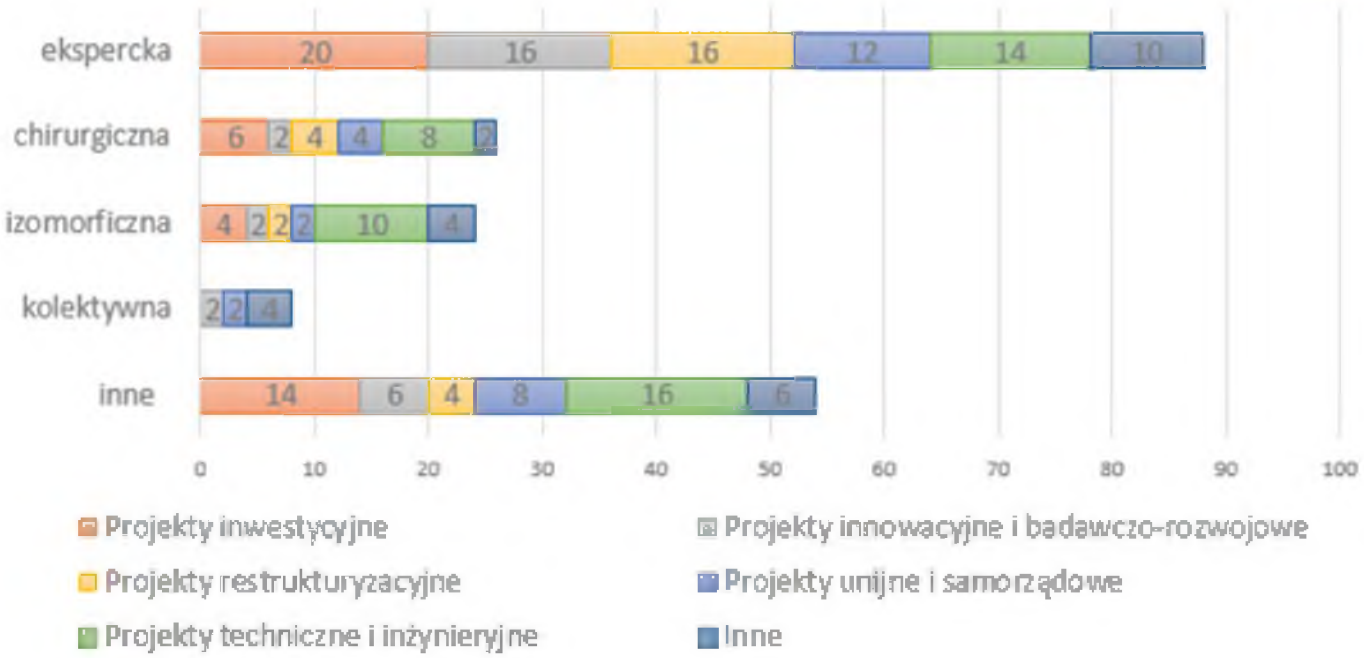

Rys. 2. Stosowanie klasycznych modeli zarządzania projektami w różnych typach projektów.

decyzje są podejmowane kolektywnie. Wykorzystanie tego modelu jest dedykowane w sytuacjach wspólnej pracy pracowników o silnych typach osobowościowych. Jeżeli komunikacja jest na dobrym poziomie, a zespół wspólnie dąży do osiągnięcia zamierzonego celu, występujące problemy związane z integracją całego systemu muszą być niewielkie. Każdy z wyżej wymienionych modeli może być stosowany w projektach, w stosunku do specyficznych cech projektu (typ, zakres, rozmiar, czy nawet kultura macierzystej organizacji) przy założeniu zwiększenia skuteczności działania zespołu. Podobnie jest z liczebnością zespołów projektowych, umiejętności oraz predyspozycji kierownika projektu, jest w stanie nadzorować grupę projektową w przedziale od 3 do 10 członków. W praktyce spotyka się podejście, że wraz ze wzrostem liczebności zespołu projektowego czas realizacji ulega skróceniu, a następnie przybiera wartość stałą. Do podstawowych wad powyższych struktur można wskazać konieczność tworzenia nowego zespołu dla każdego projektu, a tym samym trudniejsze zarządzanie pracownikami oraz brak ustalonych narzędzi, metod oraz standardów na początku projektu, co w ramach zwinnego podejścia do zarządzania projektami jest przyporządkowane wraz z odpowiednimi funkcjami. Należy zauważyć, że klasyczne modele zarządzania zespołem projektowym sprawdzają się dobrze w stabilnych warunkach. Jeśli natomiast projekt realizowany jest w dynamicznym otoczeniu, często zmieniających się lub będących wręcz trudnymi do określenia w szczegółach wymaganiami, to tradycyjne podejście zaczyna być niewystarczające. Badania przeprowadzono w oparciu o grupę celową, składającą się z ekspertów z dziedziny zarządzania projektami (kierownicy i członkowie zespołów projektowych), którzy charakteryzowali się następującymi cechami:

- posiadali praktyczną i teoretyczną wiedzę z dziedziny zarządzania projektami,
- znali przynajmniej jedną metodę zarządzania projektami,
- brali czynny udział w przynajmniej jednym projekcie w ostatnich 3 latach,
- pełnili funkcję kierowniczą lub członka zespołu projektowego.

Badania przeprowadzono za pomocą anonimowego kwestionariusza ankiety, wśród członków stowarzyszenia International Project

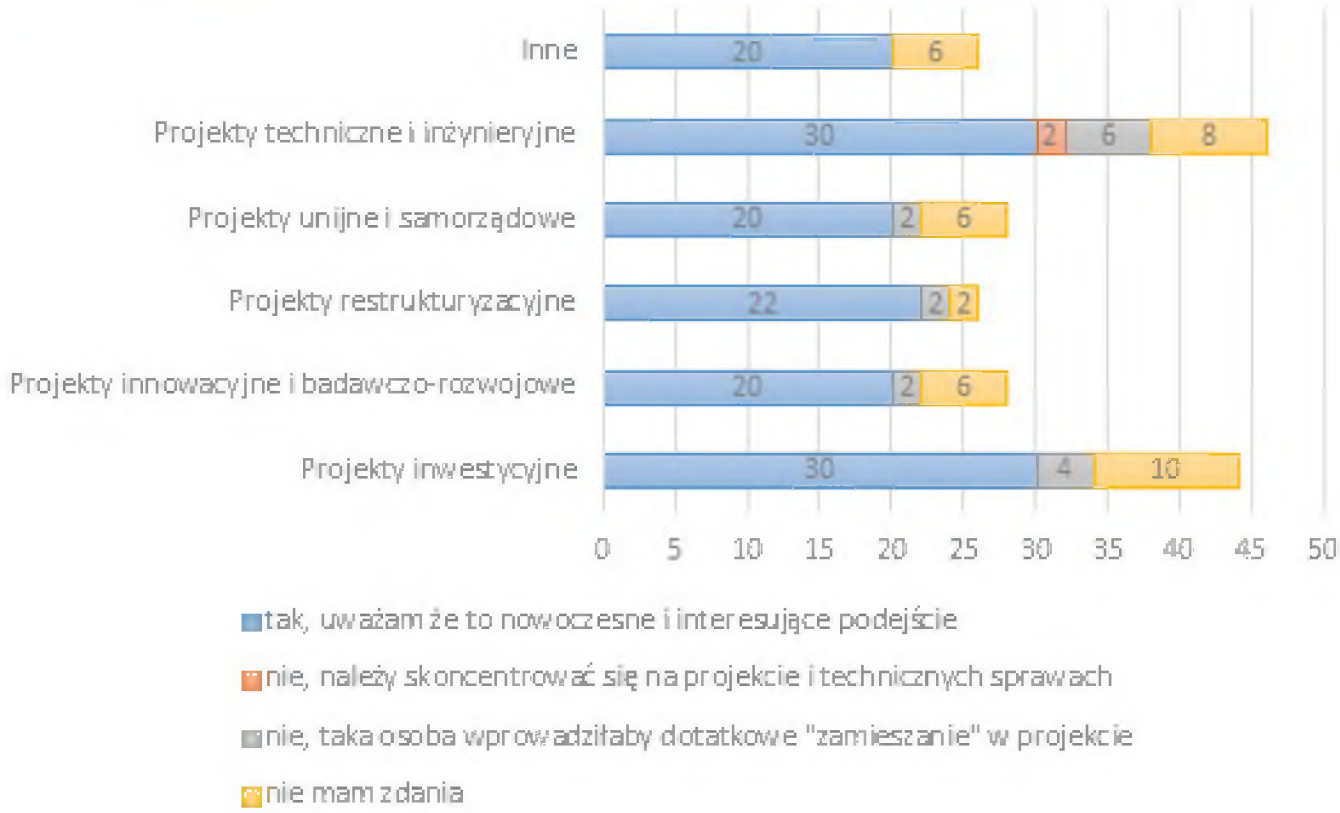

Rys. 3. Rozkład odpowiedzi respondentów dotyczących roli coacha biznesowego w zespole projektowym względem typów projektów.

Management Association (IPMA) oraz PMI Poland Chapter. Wielkość grupy docelowej, do której zostały skierowane ankiety można określić szacunkowo na poziomie 2000, natomiast zwrot wypełnionych ankiet wyniósł 112, co stanowiło 5,6%. W trakcie weryfikacji poprawności wyników zwrócono uwagę, że 8 (7,14%) wypełnionych kwestionariuszy nie spełniało wymaganych kryteriów. Wyniki zostały opracowane na podstawie 104 poprawnie wypełnionych ankiet. Badania przeprowadzono w okresie marca - czerwca 2016. W badanej próbie 95,19% respondentów wskazuje, że opisuje się strukturę, pracę zespołu w ramach projektów realizowanych z ich udziałem. Pozostała część 4,81% określa działania te jako zbędne, gdyż w projektach realizowanych wewnątrz organizacji, struktura oraz zakres pracy zespołu są narzucane odgórnie w wyniku ustalonych procedur. W tym wypadku kierownik projektu ma ograniczoną swobodę doboru pracowników do zespołu projektowego, wynikającą ze złożonej struktury liniowej przedsiębiorstwa. Na rys. 1 przedstawiono wyniki badań w ujęciu procentowym wykorzystywania klasycznych struktur zarządzania zespołem projektowym. W badanej próbie respondenci najczęściej wykorzystują strukturę ekspercką (44,23%) ma to swoje przełożenie względem różnych typów projektów realizowanych przez respondentów (rys. 2.). Drugą co do wartości stosowania jest struktura mieszana (25%), gdzie w przypadku projektów technicznych i inżynieryjnych zyskuje największą popularność. Odmienne zdanie mają eksperci względem wykorzystywania struktury kolektywnej (5,77%), gdyż w przypadku projektów inwestycyjnych, inżynieryjnych i technicznych oraz restrukturyzacyjnych w ogóle nie została wskazana. W pozostałych typach projektów ma niewielkie znaczenie. Podejmując się analizy danych dotyczących roli coacha biznesowego

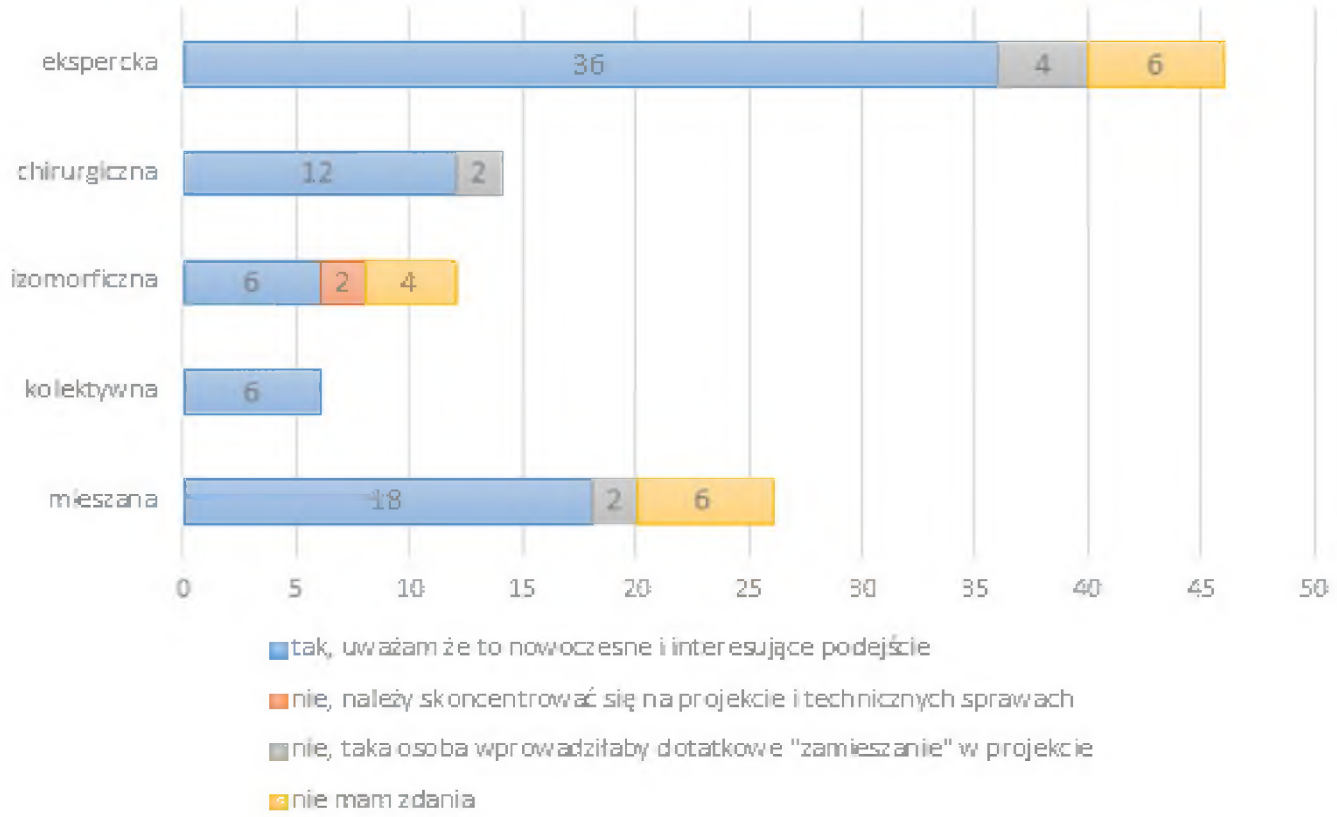

Rys. 4. Rozkład odpowiedzi respondentów dotyczących roli coacha biznesowego w zespole projektowym względem modeli zarządzania zespołem projektowym.

w zespołach projektowych realizujących złożone projekty (rys. 3) zauważono, że zarówno ze względu na typ projektu oraz strukturę zarządzania zespołem projektowym respondenci przeważająco (75%) utożsamiają się ze stwierdzeniem, iż jest to interesujące podejście. Zważając na jego rolę w postaci wsparcia z zakresu komunikacji i zarządzania zespołem projektowym. Pozostała część badanych nie wyraziła zdania (15,38%), uważa, że należy skoncentrować się na projekcie i jego technicznych elementach (1,92%) lub utożsamia się ze stwierdzeniem, iż taka osoba wprowadziłaby dodatkowe „zamieszanie" w projekcie (7,69%). Wartym podkreślenia jest, że respondenci tylko w przypadku projektów technicznych i inżynieryjnych (2 wskazania, 4,17% wszystkich respondentów realizujących tego typu projekty) wyrazili stanowisko negatywne uzasadniając, że należy się skoncentrować na projekcie i jego technicznych aspektach. Analizując rozkład odpowiedzi respondentów (rys. 4) w przypadku wykorzystywania struktury kolektywnej w 100% uważają, że wykorzystanie coacha biznesowego jako wsparcie dla zespołu projektowego jest interesującym podejściem. Wynika to z faktu, że jest to struktura bez kierownika projektu, która skłania członków zespołu do intensywnej komunikacji oraz współpracy. W przypadku struktury izomorficznej badani w 50% nie popierają wsparcia w postaci coacha biznesowego. Wynikać to może ze specyfiki samej struktury, w ramach której występuje podporządkowanie liniowe, a tym samym jasny podział zadań i odpowiedzialności, gdzie głównym zadaniem kierownika projektu jest koordynacja pracy zespołu, w taki sposób, aby poszczególne części składowe projektu złożyły się na produkt końcowy.

PRODUCT ROADMAP – DOMENA SCRUMA

mgr WITAŃSKI Mateusz

Zawsze zastanawiałem się, w czym tkwi siła metodyk lekkich, przede wszystkim Scruma. Gdzie znajduje się przewaga zwinnego zarządzania projektem nad metodami tradycyjnymi? Wydaje mi się, że domeną metodyki Scrum jest przede wszystkim możliwość elastycznego tworzenia i zarządzania „mapą drogową produktu" (Product Roadmap). Mapa drogowa produktu to nic innego, jak lista kolejnych funkcjonalności dodawanych do produktu, kolejność ich dodawania oraz czas, w jakim będziemy je realizować. Mapa drogowa pokazuje w mniejszym lub większym uproszczeniu, jakie mamy plany związane z produktem oraz co zamierzamy robić, aby produkt rozwijać. Możemy zmienić sposób realizacji kolejnych etapów, nawet zmienić ich kolejność, ale zawsze będziemy zmierzać do wyznaczonego celu, jakim jest produkt końcowy.

Product Roadmap jest więc wizualizacją procesu tworzenia naszego produktu końcowego. Tak jak w klockach LEGO® jest instrukcja, co powinniśmy po kolei dokładać do naszej zabawki, żeby osiągnąć nasz cel, tak mapa drogowa produktu pokazuje, jak będzie on wyglądał na końcu i jakie kroki trzeba przedsięwziąć, aby to osiągnąć. A czym jest Product Backlog w Scrumie? Listą funkcjonalności, którą będziemy implementować w kolejnych iteracjach. Pokazuje przyrostowo, jak będzie rozwijał się nasz produkt.

MINIMUM MARKETABLE FEATURES

Najlepszym sposobem tworzenia Product Roadmap w metodyce Scrum jest wykorzystanie Minimum Marketable Features. Przez minimalny zestaw funkcji rynkowych (Minimum Marketable Feature - MMF) rozumie się te elementy produktu, które są istotne dla jego wartości rynkowej, innymi słowy kreują tę wartość. MMFs najczęściej rozpatruje się pod kątem oceny wartości dla klienta, jaka została dodana do produktu. Dostarczając klientowi kolejne wersje produktu, musimy opierać się przede wszystkim na subiektywnych ocenach wartości, jakimi on się kieruje. Dlatego czasami trudno jednoznacznie określić kolejność dostarczanej wartości, kierując się jedynie kryterium korzyści odnoszonych przez klienta. Zazwyczaj wśród obszarów, gdzie szuka się owej wartości, wspomina się m.in. zyski, zmniejszanie kosztów, konkurencyjność, lojalność klientów czy wzmacnianie marki produktu. Idealny zestaw funkcji rynkowych charakteryzuje się więc trzema atrybutami, czyli minimalnością, rynkowością oraz funkcjonalnością. Jest on małą, zamkniętą właściwością, którą można szybko stworzyć i która dostarcza istotnej wartości klientowi.

Można zapytać, dlaczego właśnie MMFs są najlepszym sposobem? Wydaje się , że chyba najwłaściwszym wytłumaczeniem jest fakt, że muszą to być funkcjonalności, które spełnią minimalne wymagania klienta, zarówno te widoczne (design, ilość wykonywanych przez produkt zadań), jak i te mniej powierzchowne (prędkość czy głośność pracy). Gdy klient zechce od nas urządzenie, które robi kawę i lody, a na końcu jeszcze umyje naczynia, zaproponujemy mu najpierw ekspres do kawy, potem urządzenie do robienia lodów, następnie zmywarkę, a na końcu coś, co połączy te wszystkie sprzęty w całość wizualną oraz

funkcjonalną. Każdy z tych elementów jest jakimś MMF, który musi zostać wykonany w pewnej kolejności. Oczywiście możemy zacząć od pudełka i wkładać do niego poszczególne elementy, możemy też uruchomić poszczególne sprzęty, a potem próbować je czymś obudować. To od nas i klienta zależy, co i kiedy zrobimy.

Typowa mapa drogowa zawiera przede wszystkim informacje na temat daty dostarczenia kolejnych funkcjonalności produktu oraz warunków, jakie muszą być spełnione, aby dana funkcjonalność mogła być wdrożona. Scrumowa mapa produktu składać się więc będzie z dwóch elementów: MMF oraz iteracji, w której powinien być realizowany. W początkowej fazie scrumowego planowania będzie on zdefiniowany bardzo ogólnie, by nabierać coraz bardziej realnych kształtów w kolejnych fazach pracy nad Product Backlogiem.

PRODUCT BACKLOG CZY PRODUCT ROADMAP?

Niedawno Roman Pichler na swoim blogu umieścił wpis[1], w którym odnosi się do tematyki mapy drogowej produktu i metodyki Scrum. Zdaniem Pichlera obydwa narzędzia powinny być wykorzystywane w planowaniu produktu, gdyż obydwa mają nieco inne zadanie. Product Backlog przechowuje wymagania i pomysły, jak realizować kolejne funkcjonalności. Product Roadmap natomiast pokazuje, jak w dłuższej perspektywie produkt powinien się rozwijać. Obierając perspektywę czasową, mapa drogowa może obejmować dłuższy czasokres niż rejestr produktowy. Zamknięcie danego projektu nie musi oznaczać bowiem, że stworzyliśmy produkt docelowy. Dla Pichlera nie jest więc problemem, czy korzystać z obydwu narzędzi, ale jak je połączyć, żeby osiągnąć maksymalną wydajność podczas tworzenia produktu. Czy na podstawie Product Backloga tworzyć Product Roadmaps, czy wręcz odwrotnie. Wybór danego wariantu jest uzależniony od rozwoju i stabilności produktu.

Roman Pichler poruszył także jeszcze jeden ciekawy aspekt. Porównał on Product Roadmap do dokumentu strategicznego, a Product Backlog do dokumentu taktycznego (operacyjnego). Porównanie jest bardzo ciekawe i trafne, wnosi także nową jakość do dyskusji. Jeżeli bowiem mapa drogowa zawiera główny, strategiczny cel naszych działań, to rejestr produktowy jest planem działań przybliżających do osiągnięcia tego celu. Ewidentnie widać, że mapa drogowa jest dokumentem nadrzędnym, a rejestr produktowy wynika z jej założeń. Jak więc w to wszystko wpleść wspomniane wcześniej MMFs?

O Minimum Marketable Features nie mówi żadna z metodyk zwinnych, żadna z nich nie umieszcza tego wśród elementów planistycznych. W metodyce Scrum operujemy przede wszystkim rejestrami, iteracjami i wydaniami oraz opowieściami użytkownika. Wszystkie te elementy wpływać mają na dostarczanie po kolejnych iteracjach wartości dla klienta. Umownym jest, czy będzie to ostateczna wartość związana z daną funkcjonalnością, czy może tylko możliwość „zrobienia czegokolwiek" z produktem. Szukając w tym wszystkim miejsca dla MMFs i łącząc je z mapą drogową, warto odnieść je do kolejnych iteracji i wydań. Jeżeli każde MMF, jako część Product Roadmap, miałoby określać, w którym kroku obecnie jesteśmy i co mamy przed sobą do zrobienia, warto utożsamić je z wydaniem. Każde wydanie będzie zamknięciem pewnego minimalnego zestawu funkcji rynkowych i będzie pokazywało, jak realizujemy naszą strategię, jak powoli i konsekwentnie dążymy do wyznaczonego w Product Roadmap celu, czyli stworzenia produktu końcowego

[1] *www.romanpichler.com/blog/product-roadmap-product-backlog*

KARMA WRACA

mgr BUDZIANOWSKA Katarzyna

Zwolnieni z Teorii absolutnie nie zwalniają nas z żadnej teorii. W tym roku akademickim już po raz trzeci odbywa się Olimpiada organizowana przez polski edukacyjny start-up społeczny Social Wolves. Aby wziąć w niej udział, wystarczy wybrać kierownika projektu, stworzyć zespół projektowy składający się z liczby od 3 do 10 osób, zarejestrować się na stronie www.zwolnienizteorii.pl, a następnie zrealizować własny projekt społeczny. W tym roku projekty mogą być realizowane jako reklama społeczna, wydarzenie publiczne, projekt technologiczny lub zbiórka charytatywna. Platforma umożliwia użytkownikom zdobycie wiedzy z zakresu zarządzania projektami poprzez bezpłatne udostępnianie treści w przystępnym przewodniku. Zdobyta w ten sposób wiedza pomaga w realizacji przedsięwzięcia, a także umożliwia zdobycie międzynarodowych certyfikatów, które podnoszą nasze kwalifikacje. W tym roku wprowadzone zostały również dodatkowe kursy dotyczące marketingu, start-upów oraz digital skills.

Podczas ubiegłorocznej edycji członkowie naszego koła zaangażowali się w przeprowadzenie reklamy społecznej. Ubiegłoroczna akcja nosiła nazwę Bądź uprzejmy. Była to kampania społeczna mająca na celu promowanie uprzejmych zachowań. Sama akcja przeprowadzona została w marcu, głównie na terenie Zabrza. Zasięg projektu oraz zaangażowanie się w niego m.in. Policji czy Kabaretu Młodych Panów, jasno wskazuje, że potrzebujemy odrobiny radości uśmiechu w naszej szarej codzienności. Niestety sam projekt nie uzyskał żadnego odznaczenia w finale konkursu. Analiza błędów, jakie popełniliśmy oraz doświadczenie, które nabyliśmy, pomoże nam jednak w kolejnych realizowanych projektach. Mamy również nadzieję, że dalekosiężne efekty projektu sprawią, że będziemy dla siebie bardziej życzliwi.

Członkowie naszego koła także biorą udział w tegorocznej

Rys. 1. Graficzna reprezentacja naszej akcji.

edycji Olimpiady. Tym razem realizowane będą akcje charytatywne, podczas których zbierana będzie karma oraz akcesoria dla naszych czworonożnych przyjaciół ze schroniska Fauna w Rudzie Śląskiej. Motywem przewodnim akcji zostało hasło Karma Wraca! Organizowane zbiórki podzieliliśmy na kilka części. Jedna z pierwszych zostanie przeprowadzona na terenie Politechniki Śląskiej na początku semestru letniego. Zbiórka na terenie naszej Alma Matter to tylko jedna z tych, które mamy zamiar przeprowadzić. Pozostałe odbędą się w zaprzyjaźnionych z nami ośrodkach edukacyjnych, takich jak przedszkola czy szkoły średnie. Pomocną dłoń w naszą stronę wyciągnęła również Nocna Jazda Zabrze, która regularnie organizuje zbiórki na terenie miasta i pomoże w organizacji na terenie Centrum Handlowego M1 Zabrze. Ponadto w jedną ze zbiórek tematycznych zaangażowani zostaną kibice lokalnych klubów piłkarskich. Finał akcji odbędzie się w Rudzie Śląskiej. Liczymy na wasze zaangażowanie i wsparcie.

Po więcej informacji o samej zbiórce, naszych przyszłych działaniach oraz wynikach w związku z Olimpiadą zapraszamy na nasz oficjalny fanpage. Jeżeli macie jakiekolwiek pytania w związku z samą akcją, czy też chcecie wspomóc ją w inny sposób, zapraszamy do kontaktu przez naszą stronę na Facebooku: www.facebook.com/KarmaWraaca.

PROJEKTY W UJĘCIU HISTORYCZNYM

mgr LIEBERT Filip

Historia ludzkiej działalności przedstawia ciekawy zarys kształtowania się nauk o zarządzaniu, a w tym wyodrębnienia się obszaru nauki o zarządzaniu projektami. Wychodząc od genezy samego pojęcia, słowo *projekt* wywodzi się z języka łacińskiego (łac. proiectum) i oznacza w dosłownym tłumaczeniu: „przed podjęciem czynności". Po włączeniu słowa do języka angielskiego, początkowo projekt oznaczał zwykły plan czegoś, nie posiadał natomiast kontekstu nawiązującego do przygotowania i zrealizowania danego celu.

Z historycznego punktu widzenia zjawisko projektu jest już znane od najdawniejszych czasów. Pierwszych projektów upatruje się przede wszystkim w znakomitych budowlach z czasów Starożytnego Egiptu czy Antycznej Grectji. Egipskie piramidy wymagały profesjonalnego podejścia do inżynierii budowlanej, a w związku z tym podzielenia prac na poszczególne etapy. Do dzisiaj naukowcy są zadziwieni, jak Egipcjanie sprowadzili tak dużą ilość materiału potrzebną do budowy piramidy Cheopsa, a także w jaki sposób udało się ją zbudować z tak doskonałą precyzją przy ówczesnym poziomie techniki. Planowanie, stworzenie harmonogramu prac, a także przydzielenie odpowiednich zasobów do zadań, umożliwiły powstanie egipskich piramid, które dzisiaj mają co najmniej ponad cztery tysiące lat. Poza Egipcjanami, projektowe podejście w czasach starożytnych stosowali Rzymianie, Chińczycy, Babilończycy czy Sumerowie. Od epoki starożytnej aż do końca XIX wieku ludzkość stosowała zarządzanie projektami bez zastosowania wyspecjalizowanych narzędzi, które umożliwiłyby uporządkowanie poszczególnych prac projektowych. Dopiero na przełomie XIX i XX wieku Frederick W. Taylor, prowadząc badania nad wydajnością pracowników, doszedł do wniosku, że należy podzielić zakres i czas pracy na mniejsze etapy. W tym samym czasie jego bliski współpracownik - Henry Gantt - skupił się na analizie i śledzeniu kolejności poszczególnych zadań składających się na realizację skomplikowanego, złożonego przedsięwzięcia. Wynikiem jego badań było powstanie tzw. wykresu Gantta, który przedstawia graficzny rozkład zadań projektowych w czasie, umożliwiając tym samym dokładne śledzenie wykonywanych prac w przedsięwzięciu.

Idąc dalej z biegiem czasu, prekursorami do nowoczesnego zarządzania projektami były projekty wojskowe i rządowe, realizowane w związku z wybuchem II Wojny Światowej. Najsłynniejszym z nich był tzw. projekt Manhattan, powstały w 1942 roku z polecenia ówczesnego prezydenta F. D. Roosevelta. Celem projektu Manhattan było utworzenie pierwszej bomby atomowej przez aliantów. Odpowiednie zarządzanie przedsięwzięciem oraz projektowe podejście do realizacji zadań, umożliwiło skuteczne stworzenie tej śmiercionośnej broni. Zarządzanie projektami wykazało również wielki potencjał do tworzenia nowych konstrukcji w wyspecjalizowanych branżach, a szczególnie w transporcie. Podejście projektowe zastosowano m. in. przy budowie pierwszej nuklearnej łodzi podwodnej przez Wielką Brytanię, tzw. Projekt Polaris z 1962 roku, czy chociażby przy amerykańskim programie lotów kosmicznych na księżyc o nazwie Apollo, który został zainicjowany w 1961 roku. Projektów można doszukiwać się na przełomie ostatnich kilku milleniów, przy czym świadomość projektowa wymagała czasu, co zaowocowało powstaniem takich organizacji, jak Project Management Institute czy International Project Management Association. Wraz z rozwojem cywilizacji, technologii i wszystkich dziedzin nauki, a w tym dyscypliny nauk o zarządzaniu, możemy spodziewać się dalszego rozwoju metodyk zarządzania projektami, które sprostają wymaganiom skomplikowanych konstrukcji przyszłości.

WRIKE

mgr inż. LUBERA Radosław

Wrike to kolejny program, który brawurowo przedostał się na rynek aplikacji ułatwiających życie Project Managerom. Daje on możliwość zarządzania projektami w prosty i intuicyjny sposób, przy jednoczesnym zagwarantowaniu znaczącej przestrzeni dla dyskusji między członkami zespołu projektowego oraz wymiany niezbędnych dokumentów przez uczestników projektu. Dodatkowo program zapewnia dostęp do swoich zasobów zarówno poprzez aplikację funkcjonującą w przeglądarce internetowej, jak i mobilną, sprawnie działającą na platformach systemu Android, dzięki czemu nie ma konieczności pobierania wersji na komputer. Wrike nie jest prekursorem w swojej marce i dzięki oferowanym rozwiązaniom zdobył renomę wśród kierowników projektów działających w różnych branżach gospodarki. Twórcy programu prowadzą bloga dotyczącego produktywności i zarządzania, a dzięki rejestracji adresu e-mail na platformie Wrike można uzyskać dostęp do kilku darmowych e-booków powiązanych z tym tematem. Hasłem Wrike jest „profesjonalizm dla profesjonalistów", które potwierdzane jest niejednokrotnie przez jego autorów. Twórcy Wrike nigdy nie życzą „dobrego dnia", a „produktywnego dnia".

Niezwykle istotny dla wygody użytkowania programu jest proces zakładania własnego konta, ponieważ narzędzie oferuje wieloplatformowy dostęp, rozumiany jako wielopoziomową synchronizację danych. Jeżeli zależy nam na komforcie użytkowania, najlepszym rozwiązaniem wydaje się rejestracja za pośrednictwem Google+. Do tego konieczne jest

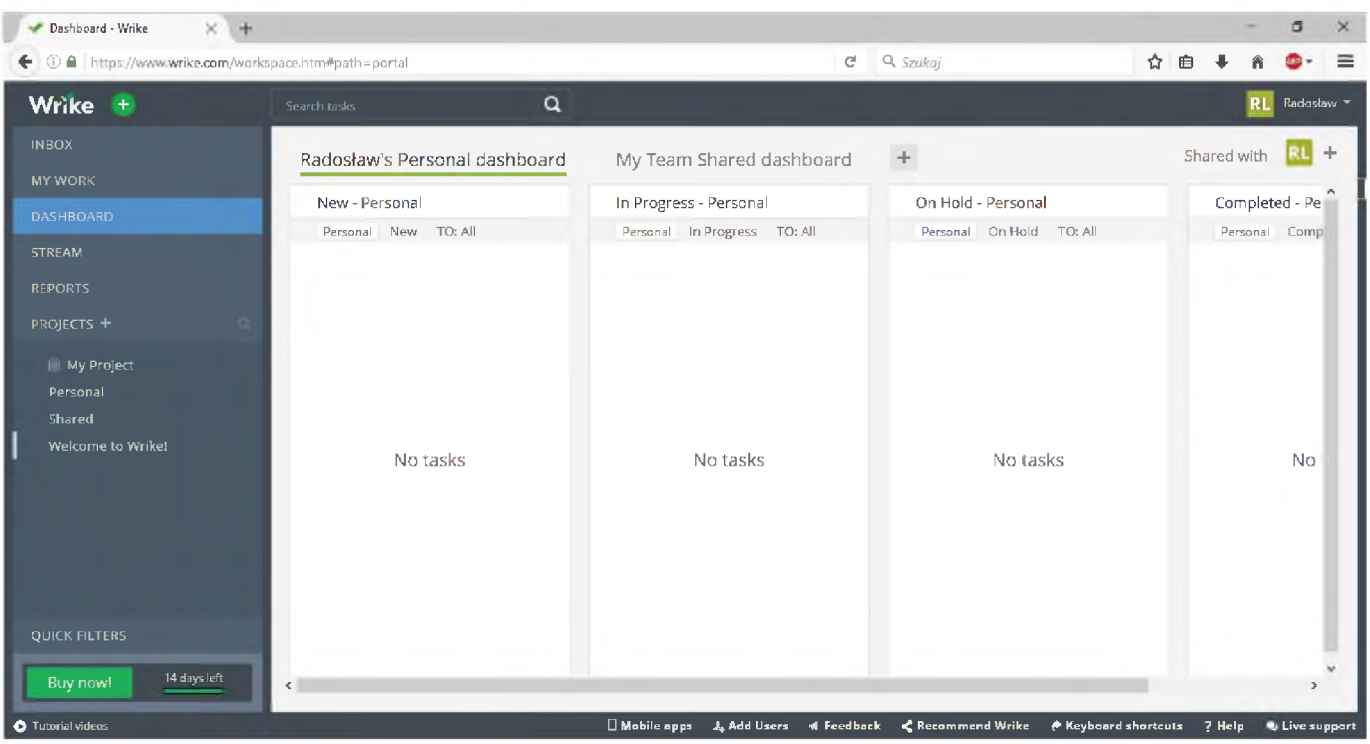

Rys. 1. Zrzut ekranu programu Wrike

uzupełnienie krótkiego formularza rejestracyjnego, w którym należy wprowadzić swoje imię, nazwisko, numeru telefonu i nazwę firmy. Możliwe jest również załączenie unikalnego awatara, dzięki któremu nasz profil staje się intuicyjny dla pozostałych członków zespołu projektowego.

Po dokonaniu rejestracji użytkownik może natychmiast przejść do pracy z programem. Dzięki wykorzystaniu 100-procentowego interfejsu Material Design pierwsze wrażenie jest wyjątkowo pozytywne. Perspektywę roboczą podzielono na 5 kart, między którymi przechodzi się prostym gestem przesunięcia palcem po ekranie dotykowym w bok, dla wersji komputerowej natomiast w lewej części ekranu znajduje się menu, które pozwala na manipulacje między pulpitami projektu, raportów, osi czasu oraz kartą historii działań, w której kolejno występują: zadania zaplanowane na dzisiaj, umieszczone na ekranie startowym, bieżący tydzień, następny tydzień, ustalony późniejszy okres oraz zadania już ukończone. Każdy z okresów udostępnia funkcję dodania zadania. Kreator tworzenia zadania pozwala na: nadanie mu nazwy, przypisanie uczestników, wybranie określonej daty bądź przedziału czasowego, dodanie notatki i opisu. Wrike daje oczywiście możliwość dodawania załączników, zrobienia zdjęcia czy, w przypadku kont zsynchronizowanych, wgrania plików z Dysku Google'a lub Dropboxa.

Późniejsze edytowanie zadań, dodawanie do nich komentarzy czy przenoszenie zadań między innymi użytkownikami jest intuicyjne i trywialnie proste. Z poziomu paska akcji możliwe jest natychmiastowe przeniesienie ekranu do powiadomień lub wykorzystanie szuflady nawigacji do śledzenia czytnika wszystkich wydarzeń związanych z projektem. Dzięki szybkości przemieszczania się po aplikacji Kierownik Projektu możemy być stale na bieżąco z każdą większą i mniejszą zmianą, jaka w nim zachodzi oraz otrzymywać powiadomienia o aktywności członków zespołu projektowego. Zatem jego zaangażowanie może skupić się na sztywnym wypełnianiu zadań wypływających z powierzonej mu roli. Dużą zaletą aplikacji w stosunku do możliwości oferowanych przez konkurencyjne programy jest miejsce na prywatność. Użytkownik będący uczestnikiem projektu dysponuje możliwością tworzenia folderów osobistych, w których mogą znaleźć się pliki nad którymi aktualnie pracuje oraz zadań, które będzie mógł udostępnić w razie potrzeby.

Największymi zaletami aplikacji są niewątpliwie:
łączenie zadań, plików i dyskusji;
- oszczędzanie czasu przy koordynacji pracy zespołu;
- przejrzystość statusów projektów;
- aktualizowany w czasie rzeczywistym panel informacyjny;
- możliwość dostosowania pulpitów zgodnie z preferencjami użytkownika;
- szybki przepływ informacji między członkami zespołu projektowego.

Specjaliści, którzy wykorzystywali Wrike do swojej pracy, uznali, że wykonanie jest przemyślane i funkcjonalne, przy jednoczesnym zapewnieniu wszelkich niezbędnych narzędzi do pracy nad projektem. Twórcą Twórcom udało się skonstruować program, który pomimo bardzo rozbudowanych możliwości jest bardzo prosty w obsłudze. W rezultacie, Wrike to zdecydowanie jedna z najlepszych i aktualnie najczęściej wykorzystywanych przez profesjonalistów aplikacji dotyczących zarządzania projektami, z jakich można skorzystać, gdy wspólnie z zespołem pracujemy nad projektem.

Te wszystkie zalety wpływają na trudność w odnalezieniu jakichkolwiek wad tej aplikacji, ale takie również niestety się pojawiają. Największym ograniczeniem w użytkowaniu dla niektórych zainteresowanych, którzy nie mieli do czynienia z językiem angielskim, może być wersja programu właśnie w tym języku. Pracownicy Wrike Inc. pracują już nad stworzeniem wersji polskojęzycznej, ale nie została wskazana dokładna data, w której pojawi się ona w sieci internetowej. Kolejnym utrudnieniem może być ograniczenie liczby członków zespołu do pięciu w przypadku darmowej wersji. Jeżeli użytkownik jest zainteresowany rozszerzeniem tej liczby, musi liczyć się z wydatkiem rzędu od 49 do 99$ miesięcznie w planie rocznym. Cena ostateczna uwarunkowana jest wersją, której Kierownik Projektu będzie potrzebował do pracy.

PROJEKT SPOŁECZNIE ODPOWIEDZIALNY

mgr HORZELA Anna

Koncepcja społecznej odpowiedzialności jest zagadnieniem bardzo szerokim, skrywającym szereg inicjatyw i procedur. Dotyczy ona nie tylko biznesu, ale również uczelni i osób indywidualnych. Zgodnie z definicją zawartą w normie PN-ISO 26 000 społeczna odpowiedzialność biznesu (ang. CSR - Corporate Social Responsibility) to: „odpowiedzialność organizacji za wpływ jej decyzji i działań na społeczeństwo i środowisko poprzez przejrzyste i etyczne postępowanie, które:

- przyczynia się do zrównoważonego rozwoju, w tym dobrobytu i zdrowia społeczeństwa;
- uwzględnia oczekiwania interesariuszy;
- jest zgodne z obowiązującym prawem i spójne z międzynarodowymi normami postępowania;
- jest zintegrowane z działaniami organizacji i praktykowane w jej relacjach."

W ostatnich latach społeczna odpowiedzialność biznesu stała się dużo bardziej dynamiczna. Nacisk kładziony jest na identyfikację projektów, które odzwierciedlają korporację jako społecznie odpowiedzialną, dostosowującą swoje projekty do idei CSR. Z pewnością jest to krok we właściwym kierunku, biorąc pod uwagę pozycję koncernu w społeczeństwie, jest to jednak proces złożony i trudny w realizacji. Istnieją dwa główne czynniki powodujące pewne trudności:

1. Głównym celem korporacji nadal jest zysk, który zawdzięczany jest akcjonariuszom. Zysk nie musi się wzajemnie wykluczać ze społeczną odpowiedzialnością, cena wdrożenia projektów CSR może jednak tworzyć konflikt. Tutaj pojawia się pytanie - czy wybrać projekt społecznie odpowiedzialny, który będzie spełniał cele CSR, czy może lepiej skupić się na wzroście wskaźnika zwrotu z inwestycji? Jeżeli projekt zakłada oba te cele, konflikt został wyeliminowany. Jak jednak powszechnie wiadomo, istnieje coraz więcej przypadków, w których realizacja obydwu celów nie była zachowana.
2. W jaki sposób korporacja rozstrzyga, czy jest społecznie odpowiedzialna czy też nie? Jest to trudne do jednoznacznego zdefiniowania, gdyż w wielu przypadkach różne grupy społeczne mają cele i zadania, które wzajemnie się wykluczają. Korporacja nie jest w stanie zaspokoić potrzeb obydwu grup, co może zostać odebrane jako działanie nieodpowiedzialne dla jednych lub drugich.

Kwestie te są w sytuacji, gdy pracownicy korporacji angażują się w pracę z różnymi wartościami społecznymi. Ze względu na duże różnice kulturowe istnieje wysokie ryzyko pojawienia się konfliktów pomiędzy dwoma grupami społecznymi w środowisku domowym, jak również w obcym kraju. Firmy inwestujące miliony dolarów w rozwój CSR nierzadko mogą zostać ofiarami konfliktu, który rozpowszechniony w mediach może mieć wpływ na wizerunek oraz reputację firmy.

Przytaczając przykład kanadyjskich firm wydobywczych oraz korporacji z obszarów Ameryki Południowej, można zauważyć, jak ważna jest opinia mediów, które wywołały sprawę zbadania przez rząd federalny skargi, w myśl której każda kanadyjska firma wydobywcza nie działa zgodnie z międzynarodowymi standardami człowieka i ochrony środowiska. Pierwsze wrażenie może sugerować, że firmy zajmujące się wydobyciem mają niewiele wspólnego ze społeczną odpowiedzialnością. Niestety ustawa nie gwarantuje oskarżonemu przedsiębiorstwu możliwości skonfrontowania się z oskarżycielem oraz odpowiedzi na zarzuty. Debatę nad ustawą zapoczątkowały trzy historie w Toronto o potencjalnych problemach działalności górniczej na terenie Ekwadoru, Argentyny i Nowej Gwinei. Obejmują one odpowiedzi rzeczników spółek górniczych, których dotknęły zarzuty w krajowej prasie. Budowany od lat CSR stracił na znaczeniu, a reputacja tych spółek została mocno nadszarpnięta.

Do dnia dzisiejszego żaden z zarzutów nie został udowodniony, historia ta pozostawiła jednak trwałe skutki. Niektóre firmy starały się odbudować złą opinię, inwestując miliony dolarów w akcje promujące je jako nastawione na dobro społeczeństwa, etycznie odpowiedzialne i godne zaufania. Przykład może stanowić jedna z kanadyjskich firm działająca na terenie Ekwadoru. Zgodnie z artykułem przedstawionym na łamach jednej z gazet wiodących na rynku firma zaangażowała się w projekt zbudowania kopalni odkrywkowej miedzi w Ekwadorze, miejsca pracy w kopalni zostały jednak zapewnione tylko jednej ekwadorskiej społeczności, w wyniku czego druga grupa zaciekle przeciwstawiła się budowie kopalni. Głównym argumentem przemawiającym przeciwko kopalni była obawa przed jej negatywnym wpływem na małe gospodarstwa. Sytuacja ta doprowadziła do konfliktu między obiema społecznościami. Władze Ekwadoru, pomimo przychylności wobec kopalń, nie starały się pomóc w rozwiązaniu konfliktu. Przeciwnicy powstawania kopalni złożyli zarzuty o rzekomym stosowaniu siły i przemocy wobec nich przez strażników terenu kopalni, co eskalowało konflikt. Inne artykuły w tej samej gazecie przytaczają m.in. oskarżenie o gwałt zbiorowy w kopalni w Papui Nowej Gwinei czy zarzut wymuszania i zastraszania argentyńskich urzędników przez jedną ze spółek. Firma podejmująca działalność na terenie Ekwadoru wyjaśnia, że respektowała wszelkie prawa geologiczne i górnicze, zasady, regulacje oraz standardy obowiązujące w krajach, w których podjęła działalność. Co więcej, podtrzymuje, że za własne środki wprowadziła kodeks etyczny. Rzecznik firmy, odpowiadając na wszelkie zarzuty wobec firmy, wskazuje szereg działań etycznych, które zostały podjęte. Co zatem poszło nie tak?

Problemy te mogą być przyczyną wymienionych wcześniej czynników. Wdrożenie kodeksu etycznego oraz zasad społecznej odpowiedzialności nieuchronnie zawyża koszty projektu. Czy korporacja może być zależna od dwóch skonfliktowanych ze sobą grup? Owszem. Należy pamiętać, że relacje w pracy prowadzą do wielu opinii, nierzadko odmiennych. Kierownik projektu powinien obligować grupę do stłumienia swoich osobistych przekonań dla dobra projektu. Przy wzmożonym konflikcie nie zawsze jednak to rozwiązanie będzie skuteczne. Inicjacja projektu górniczego w przypadku ekwadorskiej kopalni wystarczyła do eskalowania konfliktu między dwiema społecznościami. Przedstawiona sytuacja jest przykładem skrajnym, niewiele projektów przewiduje zapewne doprowadzenie korporacji do zarzutów przemocy fizycznej czy gwałtu. Z drugiej strony są to czynniki ryzyka, leżące u podstaw każdego projektu. Jakie zatem działania należy podjąć w celu ograniczenia negatywnego wpływu tych czynników? Pierwszym krokiem dla kierownika projektu jest zrozumienie wszystkich zagadnień, które mogą mieć wpływ na projekt, w tym istniejące problemy lokalne. Czy jednak kierownik projektu był w stanie przewidzieć konflikt między dwiema ekwadorskimi społecznościami? Zapewne analiza otoczenia i świadomość lokalnych problemów pomogłaby uniknąć przeświadczenia, że korzyści finansowe będą współmierne dla całej społeczności. Oczywiście uniknięcie konfliktu w tym przypadku wydaje się niemożliwe, przewidzenie ryzyka takiego zdarzenia pozwoliłoby jednak na zmianę strategii działania. Wskazówką dla kierowników projektów jest podjęcie identyfikacji ryzyka nie tylko pomiędzy kulturą kraju korporacji i kulturą kraju, w którym chcemy podjąć działanie, ale należy również wziąć pod uwagę oczekiwania wszystkich interesariuszy w kraju przyjmującym. Identyfikacja ryzyka może zostać rozwinięta poprzez rozmowę z przedstawicielami obydwu grup interesu, prześledzenie lokalnej prasy lub wywiady z urzędnikami.

Menedżerowie projektu muszą posiadać odpowiednią wiedzę na temat polityki społecznej odpowiedzialności biznesu tak, aby cele i założenia projektów były zbieżne z jej zasadami. Niezbędne jest ustalenie, czy te założenia są zgodne z prawem międzynarodowym oraz normami i standardami społecznymi w kraju, w którym zostaną podjęte prace projektu. Należy również zbadać, czy interesy wszystkich interesariuszy projektu są zgodne z zasadami CSR. Tak naprawdę najwłaściwszą osobą do przeprowadzenia takiej analizy jest kierownik projektu, który najlepiej rozumie cele projektu oraz podjęty sposób zarządzania, a tym samym posiada niezbędne kwalifikacje do identyfikacji i oceny ryzyka w projekcie. Sugestie wymienione w artykule mogą stanowić wsparcie dla kursów zarządzania projektami, takimi jak chociażby szkolenia PMP. Ponadto, strategia przyjęta do: określenia, oceny, monitorowania i kontrolowania ryzyka po zidentyfikowaniu, powinna być tożsama zarówno po przeprowadzeniu subiektywnej analizy, jak i po profesjonalnym kursie.

zORGANIZUJ SIĘ!

MACIERZ EISENHOWERA - ZARZĄDZANIE ZADANIAMI W CZASIE

mgr MAJOR Paulina

"To, co ważne, rzadko bywa pilne, a to, co pilne, rzadko bywa ważne" Dwight Eisenhower, Prezydent Stanów Zjednoczonych (1953-1961)

Często zdarza się, że w nadmiarze obowiązków nie wyrabiasz się z wykonywaniem zadań lub przekraczasz terminy ich realizacji? Nie martw się, nie jesteś jedyny. Na szczęście istnieje wiele metod i sposobów na radzenie sobie z organizacją zadań w czasie. W tym artykule przedstawię Macierz Eisenhowera, za pomocą której wyłonisz zadania pilne i ważne oraz te, których realizację możesz przesunąć w czasie lub komuś wydelegować. Głównymi czynnikami, które wpływają na nasze decyzje związane z wykorzystaniem czasu to pilność i ważność konkretnego zadania. Przeważnie większość swojego czasu poświęcamy na zadania pilne, a ważne rzeczy, które mamy wykonać, schodzą na drugi plan. Dzieje się tak dlatego, że sprawy pilne wywierają na nas presje i motywują do szybkiego i natychmiastowego działania, a sprawy ważne nie wywołują w nas takich emocji. Ważność przybliża nas do osiągania zamierzonego celu oraz sukcesu, a pilność jest czasem reakcji, w którym podejmujemy się realizacji konkretnego zadania. Żeby stworzyć własną Macierz Eisenhowera, potrzebujesz dwóch kartek A4 i długopisu. Na pierwszej kartce wypisz zadania, które powinieneś wykonać w tym tygodniu czy miesiącu, oraz ważne cele, które masz zaplanowane na np. najbliższy rok. Drugą kartkę podziel na cztery części. Następnie zastanów się nad tym, do której ćwiartki przydzielić swoje zadania, i zrób to według poniższego schematu:

Zadania	Pilne	Niepilne
Ważne	**I Pilne i ważne** sprawy kryzysowe i naglące, zadania z datą realizacji	**II Niepilne i ważne** dalekosiężne plany, przewidywane problemy i sposoby zapobiegania im, doskonalenie umysłu i zdolności
Nieważne	**III Pilne i nieważne** sprawy dnia codziennego, niektóre telefony, spotkania i któtkie wizyty, czynności relaksacyjne, drobne zajęcia „nieproduktywne", zadania do wydelegowania	**IV Niepilne i nieważne „pożeracze czasu"** zbędne codzienne zajęcia, niezobowiązująca korespondencja, puste przyjemności

Rys. 1. Macierz Eisenhowera.

Cztery pola pokazują nam cztery grupy zadań, którym poświęcamy swój czas. Zadania, które umieściłeś w I ćwiartce to te, których nie możesz zaniedbać i które są reakcją na codzienne wyzwania. Musisz je wykonać sam i najszybciej, jak to możliwe. Zadania umieszczone w II ćwiartce to te, które posiadają wysoką wagę i są priorytetem dla Ciebie w drodze do osiągnięcia postawionego celu i sukcesu. To na tych zadaniach powinieneś się skupić. Jeśli je zaniedbasz, z czasem przejdą one do ćwiartki pierwszej i będą narastać, co może powodować sytuacje „robienia czegoś na ostatnią chwilę". Podczas planowania zadań minimalizuj czas wykonywania zadań z I ćwiartki, aby realizować działania z ćwiartki II. Zadania w ćwiartce III mogą wydawać się podobne do zadań z ćwiartki I, ale to tylko złudzenie. Zdarza się, że mnóstwo czasu spędzamy nad zadaniami w ćwiartce III, które są najczęściej cudzymi priorytetami i oczekiwaniami wobec Nas. Jeżeli możesz, to oddeleguj te zadania komuś innemu lub wykonaj je w momencie, kiedy będziesz mieć na nie czas. Ćwiartka IV to tak zwane „pożeracze czasu", czyli zadania, które nie przyczyniają się do osiągnięcia celu, a tylko przeszkadzają. Niejednokrotnie są odskocznią od nadmiaru obowiązków. Powinny być redukowane do minimum lub wykonane w chwili, gdy wszystkie inne zadania zostały spełnione. Gdy już określiłeś ważność i pilność zadań, powieś kartkę z macierzą w widocznym miejscu i codziennie uaktualniaj listę zadań, pamiętając o tym, co jest Twoim celem.

Ciekawostki:

1. Macierz Eisenhowera możesz również stworzyć, wykorzystując dostępne aplikacje mobilne, np. Tudle.do - jest to prosta w obsłudze aplikacja, która posiada przyjazny interfejs i pomaga w organizowaniu zadań oraz poprawie produktywności.
2. Macierz Eisenhowera została stworzona przez Dwight'a D. Eisenhowera (1890-1969), generała Armii i 34. Prezydenta Stanów Zjednoczonych, który słynął z bardzo dobrej organizacji swojego czasu.

TERYTORIUM WIEDZY

ŚLĄSKIE STOWARZYSZENIA BRANŻOWE ZARZĄDZANIA PROJEKTAMI

mgr MAJOR Paulina

Zastanawiałeś się kiedyś gdzie możesz poszerzać swoją wiedzę odnośnie zarządzania projektami i jednocześnie poznać ludzi z branży oraz porozmawiać z nimi na nurtujące Cię tematy?

Ciekawą propozycją są spotkania regionalnych stowarzyszeń i grup zarządzania projektami. W tym artykule przybliżę idee spotkań Śląskiej Grupy Regionalnej IPMA Polska, Project Management Institute Poland Chapter Śląskie oraz Agile Silesia.

Rys. 1. IPMA

Śląska Grupa Regionalna IPMA Polska jest częścią międzynarodowej organizacji non-profit - International Project Management Association®, zrzeszającej i certyfikującej Project Managerów. Spotkania grupy mają na celu wspieranie Project Managerów w ich rozwoju zawodowym i osobistym poprzez organizowanie cyklicznych spotkań, warsztatów szkoleniowych, wyjazdów dla członków stowarzyszenia oraz paneli dyskusyjnych. Działalność Grupy adresowana jest do członków IPMA Polska z obszaru Śląska oraz do wszystkich osób chcących poszerzać swoje kompetencje i wiedzę z zakresu zarządzania projektami, niezależnie od branży, poziomu zaawansowania, czy przynależności do danej organizacji. Spotkania odbywają się co miesiąc, a wśród ich uczestników znajdują się eksperci chętni do dyskusji, wymiany doświadczeń oraz wiedzy.

Więcej informacji o spotkaniach Śląskiej Grupy Regionalnej IPMA Polska można znaleźć na oficjalnej stronie internetowej: www.ipma.pl/gr/slaska-grupa-regionalna.

Rys. 2. PMI PC

Project Management Institute Poland Chapter (PMI PC) jest Stowarzyszeniem zrzeszającym praktyków i pasjonatów zarządzania projektami. Misją PMI PC jest rozwijanie centrum najlepszych praktyk zarządzania projektami dzięki podejmowaniu wielu regionalnych i krajowych inicjatyw oraz szerzeniu świadomości w tym obszarze. Oddziały regionalne, w tym Śląski, promują idee zarządzania projektami w biznesie, organizacjach i ośrodkach akademickich w profesjonalny sposób, organizując szkolenia i warsztaty podnoszące kwalifikacje w zakresie zarządzania projektami i rozpowszechniające standardy oraz praktyki zarządzania projektami.

Więcej informacji o spotkaniach PMI PC Śląskie można odnaleźć na oficjalnej stronie internetowej: www.pmi.org.pl/pmi/oddzialy/slaskie.

Rys. 3. Agile Silesia

Agile Silesia to grupa zrzeszająca osoby zainteresowane zwinnymi metodykami zarządzania projektami, które w szczególności są stosowane w branży IT. Grupa organizuje cykliczne spotkania o nazwie meetup Agile Silesia. Spotkania poświęcone są takim metodykom jak np.: SCRUM, Extreme Programming czy AgilePM. Więcej informacji o tematyce spotkań od Agile Silesia można uzyskać na oficjalnej stronie internetowej: www.agilesilesia.pl

Spotkania grup branżowych są idealnym miejscem, by wymienić się doświadczeniami, poznać praktyków i miłośników zarządzania projektami oraz wzbogacić swoją wiedzę z zakresu projektów w pozabiznesowej atmosferze. Serdecznie polecam takie doświadczenie wszystkim zainteresowanym rozwojem w branży zarządzania projektami.

Poza wcześniejszymi stronami internetowymi poszczególnych grup regionalnych, poniżej podaję linki do stron na Facebooku, gdzie znajdziecie aktualne informacje o terminach, tematach i miejscach spotkań od wybranej grupy:

- ŚGR IPMA: www.facebook.com/ipma.slask,
- PMI PC Śląskie: www.facebook.com/slaskipmi,
- Agile Silesia: www.facebook.com/AgileSilesia.

STREFA ROZRYWKI

Znajdź wyjście z labiryntu.

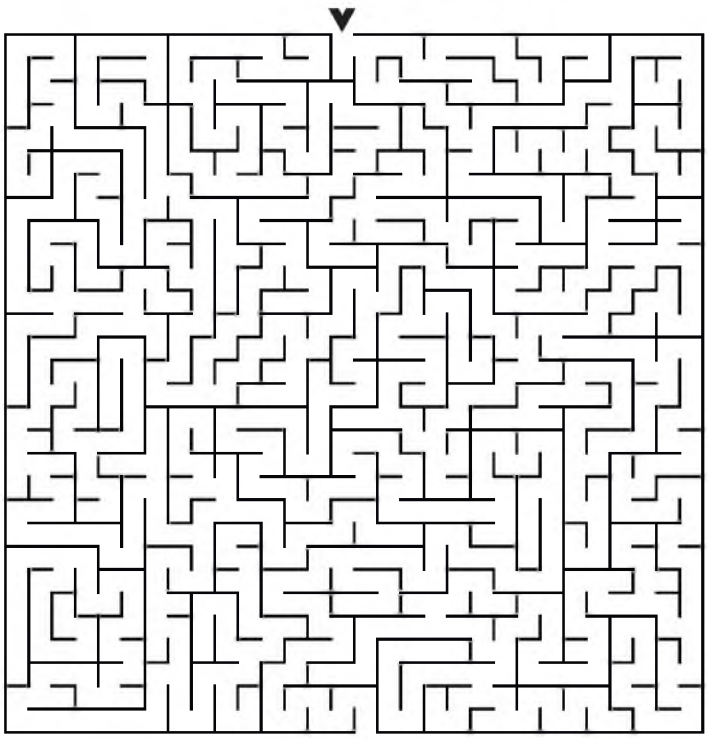

HOROSKOP

Baran (21.03-19.04)
Czas, aby zwolnić tempo. Lapanie kilku srok za ogon jeszcze nigdy nikomu nie wyszło. Skup się na tym, co zawodowo dla Ciebie najważniejsze, i włóż w to całą swoją energię. Jeżeli robisz coś z pasją, zawsze, ale to zawsze, przyniesie to efekty. Warto też rozejrzeć się za ciekawymi szkoleniami, spotkaniami, które rozwiną Twoje umiejętności miękkie.

Byk (20.04-20.05)
Początek roku - nowe wyzwania, projekty, cele. Zanim jednak weźmiesz się za ambitne propozycje, najpierw skończ to, co zacząłeś. Jest to ważne, aby nie potknąć się później podczas nowych, większych przedsięwzięć. Drobiazgi mogą potem nie dać Ci spokoju.

Bliźnięta (21.05-21.06)
Nie angażuj się w rozwiązywanie konfliktów, które nie dotyczą bezpośrednio Ciebie. Nic nie zdziałasz. Skup się na swoich planach na przyszłość, karierę, przemyśl je dokładnie i zdecyduj co jest dla Ciebie najważniejsze. Nie odkładaj tego na potem, bo może być za późno.

Rak (22.06-22.07)
Przejdź od słów do czynów. Mówienie o tym, co chcesz zrobić, nie sprawi, że będzie to wykonane. Staraj się dobrze pracować w grupie, projekty czy zadania od razu wydadzą się prostsze. Branie wszystkiego na swoją głowę może poskutkować przemęczeniem i irytacją.

Lew (23.07-22.08)
Postanowisz zmienić swoje życie. Odżyje w Tobie ambicja i pozbędziesz się ograniczeń. Twoje pomysły okażą się strzałem w dziesiątkę. Nie będziesz miał problemu z wystąpieniami publicznymi, zdobędziesz uznanie.

Panna (23.08-22.09)
Twoje życie zawodowe nabierze tempa. Nowe zadania i interesujące tematy czekają, aż się nimi zajmiesz. Nie przejmuj się tym, co powiedzą inni ludzie, szkoda energii na roztrząsanie cudzych pretensji. Rób swoje, a najlepiej na tym wyjdziesz.

Waga (23.09-22.10)
Spryt i szczęście pomogą Ci załatwić sprawy, które wydawały się nie do rozwiązania. Bardziej skupisz się na tym, co Cię interesuje, co przyniesie Ci dodatkowe zyski. Spotkasz inspirujących ludzi, od których będziesz mógł się wiele nauczyć.

Skorpion (23.10-21.11)
Szybko rozwiążesz przeciwności, które mogą pojawić się na Twojej drodze. Nie licz na innych, najlepiej sam zabierz się za przedsięwzięcia, które chcesz zakończyć. Szczęście i ambicja będzie Ci towarzyszyć w najbliższym czasie, a sesja nie będzie żadnym problemem.

Strzelec (22.11-21.12)
Dobra organizacja to podstawa. Natłok obowiązków może sprawić, że bez ułożonego planu nie wywiążesz się z postawionych obietnic. Wyznacz priorytety i się ich trzymaj. Teraz warto się szkolić i udoskonalać, szukać nowych inspiracji. W najbliższym miesiącu czeka Cię dużo słodyczy.

Koziorożec (22.12-19.01)
Skup się na tym, co sobie wcześniej zaplanowałeś, na osiąganiu kolejnych celów. Nie poddawaj się, nawet kiedy dostajesz po głowie. Rób to, co kochasz, i nie przejmuj się opinią innych. Szczęście będzie Ci sprzyjać w sprawach zawodowych.

Wodnik (20.01-18.02)
Pozbędziesz się kompleksów, co przybliży Cię do osiągnięcia sukcesu. Pewność siebie pozwala pokonać granice i dostrzec o wiele więcej. Nie złość się, pracuj sumiennie i wszystko się ułoży. Bądź pokorny, słuchaj tego, co mówią osoby bardziej od Ciebie doświadczone.

Ryby (19.02-20.03)
Będziesz teraz zapracowany, czeka Cię sporo nowych wyzwań. Bierz udział w negocjacjach na ważnych spotkaniach. Zadbaj o siebie i nie słuchaj narzekania z różnych stron. Szukaj wsparcia i dobrych rad w zaufanych osobach.

KONFERENCJA

PM nights

MYŚL PROJEKTOWO

Kiedy: **20-21 kwietnia 2017, 15:00-21:00**

Gdzie: **Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach, ul. Opolska 15 , Katowice**

Dla kogo: **studenci wszystkich uczelni wyższych, specjaliści zainteresowani tematem zarządzania projektami.**

Program konferencji dostępny jest na stronie: **www.pmnights.polsl.pl**

Darmowa rejestracja na stronie: **www.pm-nights-2016.evenea.pl**

FUTURE LOGISTICS

Wyposażenie magazynu

Wyposażenie pomieszczeń

Doradztwo projektowe i logistyczne

Szkolenia

Usługi budowlane

www.futurelogistics.pl